

TRADUCIR PARA LA JUSTICIA

FERIA GARCÍA, Manuel C. (ed.) *Traducir para la Justicia*. Granada: Comares, 1999.¹

Esta obra colectiva ofrécenos unha rica visión da realidade profesional da traducción para a Administración de Xustiza nos seus aspectos máis diversos, dende problemas metodolóxicos concretos ata interesantes dilemas de carácter ético. Varios expertos neste campo plasman a súa experiencia en nove artigos que aparecen agrupados en dúas partes: “consideracións xerais” e “casos prácticos de traducción”.

Tralo prefacio do editor, Miguel Sáenz Sagaseta de Ilúsdos presenta algunhas cuestións relacionadas co papel da traducción como proceso e resultado na interpretación e aplicación de instrumentos xurídicos internacionais. A continuación, Roberto Mayoral, en “Las fidelidades del traductor jurado: una batalla indecisa”, parte dunha definición xeral de *skopos* na traducción xurada e aborda os problemas éticos cos que o traductor “almorza tódolos días” e que o obrigan a adecua-los elementos dese *skopos* ós distintos intereses e fidelidades que entran en xogo con cada encargo de traducción. Tras analizar algúns exemplos relevantes, Mayoral coroa o seu artigo cunha serie de recomendacións metodolóxicas e deontolóxicas que non teñen desperdicio.

Nunha liña semellante, “Traducción oficial (xurada) y función (do mesmo autor) y “El traductor-intérprete de la Administración de Justicia” (de Manuel C. Feria García) examinan o labor do profesional e as diversas formas de exerce-las súas distintas facetas, e ofrecen consellos, por exemplo, sobre estratexias traslativas e, en xeral, sobre a adecuación a cada situación comunicativa. Mª Carmen Mata Pastor, pola súa parte, revisa os criterios e a utilidade da clasificación textual orientada á traducción en “La trascendencia de la caracterización textual en el proceso traslativo”. No seguinte artigo, Emilio Ortega Arjonilla achega algunhas ideas xerais sobre o presente e o futuro da traducción na e para a Administración de Xustiza, facendo referencia ás linguaxes e sistemas xurídicos de España e Francia. As últimas tres

1. Traducción do castelán ó galego realizada por Iria Rodríguez Liaño.

contribucións, incluídas na sección de “casos prácticos”, céntranse na tradución dalgúns documentos representativos (sentencia xudicial, lei penal, comisións rogatorias, actas matrimoniais), do e para o español, do e para o alemán (artigo de Pilar Arróniz Ibáñez de Opacua), do inglés (dous casos prácticos descritos por Trinidad Delgado Morán) e do árabe (traballo do editor sobre a tradución xurada das actas matrimoniais marroquís).

Estas contribucións serven para ilustrar aínda máis os problemas pragmáticos que se lle presentan ó traductor como comunicador-mediador entre sistemas xurisdiccionais diferentes. En xeral tódolos autores superan de forma brillante coas súas reflexións a brecha que decote separa a teoría da práctica. Velaí o enorme valor desta obra, que se ha consolidar coma un referente indispensable no estudio da tradución xurídica e oficial en España.

Fernando Prieto Ramos
School of Applied Language and Intercultural Studies
Dublin City University